

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۱۳ جون ۲۰۱۸

در افغانستان چه می گذرد؟

۴۰۷

طرح مسخره «آتش بس» دولت پوشالی با طالبان جنایتکار و مزدور:

اشرف غنی رئیس دولت پوشالی کابل به نیرو های نظامی تحت امرش هدایت داد تا از تاریخ ۲۷ رمضان (۲۲ جوزا) الی سوم عید (۲۷ جوزا) از تعرض و حمله به طالبان جنایتکار و مزدور دست بردارند و در «آتش بس» یکطرفه و به حالت تدافعی قرار گیرند، البته این «آتش بس» در برابر سایر نیرو های تروریست مخصوصاً جنایتکاران داعشی قابل اجراء نیست. به تعقیب آن طالبان جنایتکار و مزدور در عکس العمل به این کار دولت پوشالی کابل، سه روز عید را «آتش بس» اعلان کردند.

اعلان «آتش بس» چند روزه بین طرفین جنگ وحشیانه جاری، موجی از خوشبینی ها را بین افغان های خسته از جنگ به راه انداخت، چنان که در جریان چند ساعت شبکه های اجتماعی مخصوصاً فیسبوک با هزاران پیام تبریکی، تغییر پروفایل صفحات فیسبوک اشخاص و بالاخره نشر صورتک های کبوتر صلح همراه گردید.

از این عکس العمل مردم می توان دو نتیجه متفاوت گرفت، یکی این که واقعاً مردم ما از جنگ ارتجاعی جاری به فغان رسیده و کوچکترین روزنه صلح را با اشتیاق هر چه تمامتر استقبال نموده و از جنگ و خون و باروت نفرت دارند، اما نتیجه دردناک دیگر این است که هنوز است جمع وسیعی از مردم ما به این آگاهی نرسیده اند که جنگ وحشیانه جاری، جنگ تداوم ستراتیژی آسیایی امپریالیزم جنایتکار امریکا و متحدانش با امپریالیزم روسیه و متحدانش است و افغان های هر دو سمت این جنگ به نام نیرو های امنیتی و اجیر دولت پوشالی، طالب، داعش، حقانی و یا سایر گروه های تروریستی و درگیر این جنگ جز گوشت دم توپ چیز دیگری نیستند و در این جنگ ارتجاعی این توده های بیچاره و ستمدیده ماست که بیشترین آسیب را از لحاظ مالی و جانی می بینند.

تا زمانی که تضاد منافع در جنگ ارتجاعی جاری بین امپریالیزم جنایتکار امریکا و شرکاء با امپریالیزم روسیه و شرکاء وجود داشته باشد، تا زمانی که کشور های طماع همسایه مخصوصاً ایران و پاکستان به عنوان متحدین امپریالیزم روسیه و هند، قطر و عربستان به عنوان متحدین امپریالیست های امریکائی و انگلیس به منافع شان در این منطقه از جهان نرسند، جنگ نه تنها به صلح نمی انجامد، بلکه هر روز شدت و حدت این جنگ بیشتر گردیده و خون های بیشتری باید به پای درخت منافع طرف های غدار این جنگ وحشیانه و ارتجاعی ریختانده شوند.

معمای جنگ زرگری غنی و عبدالله بر سر عثمانی:

عجیب مسخره حکومتی، یکی بر طرف می کند، دیگر ابقاء یکی به خارنوالی معرفی می کند، دیگری مشاورش می سازد، یکی تمام صلاحیت های یک وزارت را دو دستی تقدیم مشاورش می کند و آن دیگری مشاور را شخصی بی صلاحیتی می گوید که چند روز در حکومت کار کرده و بعد که رفت، آدرسش را هم پیدا کرده نمی تواند.

جنگ زرگری (ع و غ) زمانی آغاز گردید که (غ) تمام صلاحیت های وزارت انرژی و آب را به قیومی مشاور خود داد و علی احمد عثمانی وزیر معرفی شده از طرف (ع) را بی صلاحیت ساخت. وزیر بی صلاحیت شده (ع) در زمانی که مشاور (غ) تمامی صلاحیت ها را تصاحب کرد، چندین نفر را در بست های بلند وزارت انرژی و آب دولت پوشالی مقرر کرد که این موضوع باعث خشم مضاعف (غ) گردید. این جنگ زرگری زمانی شدید گردید که (غ) به وزیر بی صلاحیت شده ای (ع) دستور داد که در افتتاح پروژه ای تاپی به هرات سفر نکند و همچنان در یک اقدام دیگر مانع سفر عثمانی به بلخ گردید که قصد داشت در این ولایت چندین پروژه برق را افتتاح نماید.

بالاخره جنگ زرگری به جایی رسید که (غ) وزیر بی صلاحیت شده ای (ع) را از وظیفه منفک و به عوض معین آن وزارت را سرپرست ساخت، اما قضیه به اینجا ختم نگردید، (ع) هم در جلسه شورای وزیران عملاً به (غ) تاخت و تاز نمود و شدیداً مخالفت خود را با برکناری علی احمد عثمانی ابراز کرد و وزیر هم که پشتوانه ای چون (ع) دارد، نه تنها دوباره و مثل همیشه به وزارت می رود و در جلسات شورای وزیران اشتراک می کند بلکه حتی قرارداد چند میلیون دلاری را با یک شرکت خارجی امضاء و آن را رسانه ئی ساخت.

این است سرنوشت کشوری که رهبران حکومت وحشت «ملی» و ساخته دست جان کری بر سر برکناری و ابقای نورچشمی های شان در وزارت خانه ها جنگ زرگری راه انداخته، در کشوری که فقر در آن بیداد می کند (۵۵ درصد زیر خط فقر)، بیکاری به اوج خود رسیده (بیش از ۶۰ درصد بیکار)، هر روز ده ها حمله انتحاری و انفجاری از سوی طالبان جنایتکار و داعشی های وطنفروش و جلاد و حملات هوایی و زمینی از سوی نیرو های اجیر دولت پوشالی صد ها فامیل را در غم عزیزان شان به ماتم می نشانند، روزانه هزاران انسان از خانه و کاشانه شان آواره گردیده، مجبور و وادار به کوچ اجباری می شوند، معضل کمبود آب ده ها هزار فامیل را بی خانمان ساخته، تفاوت طبقاتی (کمتر از ۵ درصد بیشتر از ۹۵ درصد و بیشتر از ۹۵ درصد کمتر از ۵ درصد ثروت این کشور را در اختیار گرفته) به دره ای عمیق مبدل گردیده و هر روز این دره عمیق تر می گردد، اما این دو جرثومه بی کفایت و فاسد عین خیال شان هم نیست.